

**Westerly
Club
Nederland**

***Magazine
December 2012***

jaargang 35 aflevering 2

River Orwell bij harde wind

In Calais op de boei

Westerly Club Magazine

Inhoud

<i>Van de voorzitter</i>	4
<i>Van de redactie</i>	5
<i>Uit de bestuurshoek</i>	6
<i>Uit de Evenementenhoek</i>	6
<i>Technisch gesproken</i>	6
<i>Eigen initiatief leden</i>	7
<i>Fotowedstrijd 2013</i>	8
<i>Hemelvaarttocht Zuid naar het zuiden</i>	10
<i>Een noordelijke Hemelvaart Noord</i>	11
<i>Korte Engelandtocht 15 t/m 24 juni 2012</i>	13
<i>Tocht om de Noord 2x ! (2011 – 2012)</i>	17
<i>WCN Zomertocht 2012</i>	20
<i>Jaarlijkse barbecue Noord sluit het zomerseizoen af</i>	24
<i>Over schippers en scheepsnamen</i>	25
<i>Genieten op het Duitse Wad</i>	27
<i>Never change a winning Team</i>	29
<i>Oh, hoe mooi is zeilen</i>	30
<i>Spiegelen, sparren en samen verder!</i>	32
<i>Maar gek word ik er wel van</i>	33
<i>Westerly Club Nederland Colofon</i>	38

Van de voorzitter

Beste WCN-leden,

Westerly-zeilers hebben vertrouwen in hun boot. Ook al zijn de omstandigheden wat minder, ze gaan er wel voor. Niet altijd worden de gestelde doelen bereikt, maar het is het meedoen, dat telt.

Zo zijn er het afgelopen seizoen toch de nodige mijlen gemaakt. Weliswaar zijn niet alle geplande Wadden-eilanden gehaald, is ook de Engelse kust slechts gedeeltelijk afgestroopt, en bleef het Franse Honfleur ook ruim achter de horizon. Anderzijds is Blankenberge wel gehaald, en beleefde noord een gouden Hemelvaart-weekend, en een zeer aangename na-seizoen-barbecue.

Het meedoen is het leukste, zo hoor ik van verschillende kanten.

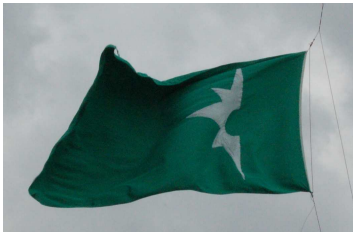
Waaruit je de conclusie zou kunnen trekken, dat varen in een groep een gezellige bezigheid is, je misschien brengt waar je nooit eerder geweest bent, en je mogelijk een stap verder brengt dan als je alléén gevaren zou hebben.

Kortom, in het meedoen zit 'm het genoeg. En ik mag u uitnodigen zich in ieder geval in te schrijven voor de tochten van volgend jaar, en de voorbereidingen mee te maken. Waarschijnlijk vaart u dan nog mee ook. Doel bereikt!?

Met betrekking tot de invulling van de aanstaande vacature voor de functie van secretaris, zoals toegelicht in de vorige uitgave van het Magazine, kan ik melden dat er zich een opvolger gemeld heeft. De punten op de i moeten nog gezet worden, maar ik ga er van uit dat we een voltallig bezet bestuur kunnen presenteren tijdens de ALV 2013.

Die ALV staat trouwens inmiddels ook vast. Tenminste, de datum: zaterdag 9 maart 2013. Grootse plannen worden onderzocht, maar belangrijk is: houd die dag vrij in uw agenda.

De uitnodiging en agenda valt begin volgend jaar bij u op de mat.

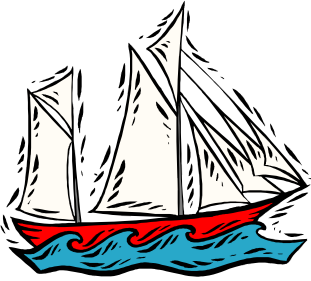

Houdt uw boot vorstvrij, dan zien we elkaar komende zomer weer op het water.

Een prettige winter toegewenst.

Tjerk Tjeerde
voorzitter

Van de redactie

Z

ээр gewaardeerde lezer,

Bijna een Sinterklaas-uitgave van het Magazine. Wordt het ieder jaar later? Want hoewel de zomer 2012 in mijn geheugen niet te boek staat als erg goed, ben ik tot eind november aan boord geweest (alleen de weekenden, hoor), dus lijkt het toch een lang seizoen geweest.

In dit Magazine ook weer een paar spontaan ingestuurde verhalen. En zoals u kunt lezen, niet alle verhalen zijn gestoeld op een Westerly Club Nederland evenement. Laat u zich dus niet weerhouden voor een volgende uitgave uw bijzondere ervaring door te geven. Wij plaatsen het graag. Uiteraard met dat bekende fotootje erbij.

Heeft iemand ervaring met 's winters varen? Iedere keer na het varen weer met de antivries rondlopen? Ik ben benieuwd hoe dat werkt, want de winter lijkt me een briljant seizoen om een stukje verderop te gaan in alle rust en stilte, en dan achter de kachel te duiken met een goed boek en een goede borrel. Wie vertelt me hoe dat werkt?

Gesproken over foto's: de meeste tijd aan boord brengen we door in de kuip. Daarvandaan zal toch wel een foto gemaakt zijn, die u aan iedereen wilt laten zien? Stuur hem op naar de webmaster, en ding meteen mee voor de fotoprijs 2012.

Laat van u horen.

Een prettige Kerst en een goede winter toegewenst.

Tjerk Tjeerde
015-2614075
tjeerde@hetnet.nl

Uit de bestuurshoek

ALV 2013

Met groot genoegen delen wij u mede, dat ook in 2013 WCN's Algemene Leden Vergadering weer vroeg in het jaar wordt gehouden. Derhalve nodigen wij u uit daar op **zaterdag 9 maart 2013** getuige van te zijn.

Voorzichtige stappen worden door de Evenementen Commissie ondernomen om te kijken, of er een mogelijkheid bestaat u te ontvangen in het vernieuwde Scheepvaartmuseum in Amsterdam.

Als dat vorm gegeven kan worden, krijgt u een ALV om nooit te vergeten, en waar u zeker bij zult willen zijn.

De officiële uitnodiging, met de definitieve lokatie, en de vereiste stukken zal in later stadium bij u op de mat vallen.

Maar waar het ook mag zijn, reserveer alvast 9 maart 2013 in uw agenda voor de WCN!

Het zou zonde zijn als het inderdaad het Scheepvaartmuseum zou zijn, en uw agenda gunt u de ruimte niet meer.

Tjerk Tjeerde
voorzitter.

Uit de Evenementenhoek

Hoewel de invulling, de bestemmingen en de commodores nog gevonden moeten worden, zijn de data voor de verschillende zeetochten in 2013 alvast vastgesteld. Maar u kunt de volgende data alvast reserveren voor weer een enerverend jaartje zeilen:

24-05 t/m 02-06 Tocht om de Noord

07-06 t/m 16-06 korte Engelandtocht

20-07 t/m 11-08 WCN Zomertocht

Over kortere activiteiten als droogvallen en een gastvrije crew-wisseling tussen noord en zuid, alsmede de verschillende bbq's wordt u in het volgende Magazine geïnformeerd.

Technisch gesproken ...

Gerard Versluis is nu ongeveer 15 jaar intensief betrokken geweest bij de TC, en bij de organisatie van zo'n 13 meer of minder technische activiteiten. Hij laat weten in dit kader eind 2012 graag een stap terug te willen doen.

De WCN zoekt derhalve naar (een) opvolger(s), die de leden van de WCN kan/kunnen laten kennismaken met onderwerpen, die affiniteit hebben met de techniek van het hebben van en omgaan met een boot.

Enthousiaste leden kunnen contact opnemen met Gerard Versluis (of met ondergetekende) voor meer informatie.

Overigens blijft Gerard wel actief als archivaris, bibliothecaris en webmaster van de WCN-site.

Tjerk Tjeerde
015-2614075 en/of tjeerde@hetnet.nl

Eigen initiatief leden

In het vorige Magazine is gepeild of er interesse bestaat in een paar korte evenementjes (een dag, een weekend) tussendoor.

Tjerk Tjeerde
015-2614075
tjeerde@hetnet.nl

Nachtzeilen

In navolging op het Nachtzeilen in het Zeeuwse was de vraag of er ook behoefte bestaat aan een dergelijk actie op het IJssel- of Markermeer. Hierop zijn geen reacties gekomen.

SAR

Een nat pak halen om je eigen uitrusting te testen alsmede de verschillende manieren van weer aan boord geraken nodigde ook niet uit tot reacties. Met zo'n zomer als de afgelopen zomer kan ik me daar wel wat bij voorstellen.

Droogvallen

Het droogvallen ligt dicht bij een Westerly. Een aantal reacties werd gestuurd, zodat droogvallen zal worden georganiseerd. Hoewel het in de bedoeling lag om deze aanraking met het stevige zand nog in 2012 uitgevoerd te krijgen, zaten een aantal argumenten in de weg van de organisatie.

Dus gaan we komende winter een blauwdruk maken van hoe de organisatie er uit zou moeten zien. U leest het definitieve plan in de volgende uitgave van het Magazine En de leden die zich per mail hebben aangemeld, zullen ook persoonlijk benaderd worden.

Mocht u toch nog interesse hebben, laat het dan alsnog even weten en meldt het aan tjeerde@hetnet.nl.

Overigens is het niet per definitie de bedoeling dat u een eventueel idee zelf vorm geeft en organiseert. Het mag, maar het hoeft niet. Geef uw ideeën in ieder geval door. Dat kan bij de leden van de Evenementen Commissie, en het kan bij mij.

Fotowedstrijd 2013

“Hoor wie klopt daar, kind'ren?”

't Is weer Sinterklaastijd, en overal heeft die ouwe zwendelaar weer een voet aan grond gekregen. Dus hoor je dat weer te pas en te onpas. 'k Vond het altijd een dom versje, want wie klopt er nu eerst twee keer en gaat dan pas tikken. Je begint toch met voorzichtig tikken en daarna pas krachtiger kloppen? Net zoals dat over het dak rijden met die witte knol, om iets in jouw schoorsteen te doen. Wij hadden niet eens zo'n grote schoorsteen, maar centrale verwarming met zo'n heel klein pijpje, en daar konden alle dingetjes die we kregen nooit door, zeker niet als ze ook nog schoon bleken te zijn na die tocht door dat roetkanaal. Ik was kennelijk al een vluggertje op school, want na die derde kolderzin waarin men zich afvraagt wie er zachtjes tegen het raam tikt, moest ik altijd gillen “een roodborstje natuurlijk!”, want dat versje kende ik ook. En dus naar voren moest komen, handje rechtuit om een fleer met een liniaal te krijgen. Had dan ook niet het lef om heel vlug je hand terug te trekken, want dan kreeg je alsnog een klap voor je kop, of nog liever twee: één in plaats van de liniaal en de tweede omdat je gewoon toch niet wou deugen.

Eigenlijk had ik moeten beginnen met “wat klopt daar, mensen”, maar dat was zo'n saai begin en omdat ik van nature goedgelovig ben en soms pragmatisch, geloof ik nu even in Sinterklaas. Moet ik wel, want in ons land is Sinterklaas gewoon niet af te schaffen, zolang wij nog de echte Sinterklazen van de wereld zijn, en met goed geld om ons heen strooien, alleen maar om mee te tellen in de politieke wereld. En net als die ouwe knar delen we wat we zelf nog hebben en eigenlijk niet erg kunnen missen, geven de helft van onze jas aan andere Europese armoezaaiers. Lopen we tenminste niet alleen bijna in de blote kont.

Wat er dan wel klopt? Ons hart, het hart van uw fotojury. Vol verwachting klopt het (wel in stijl blijven) en dagelijks storten wij ons met rode konen op de website om de laatste treffende foto te zien. Er zijn er wel, maar wij willen méér, veel méér. Wij zijn de jury, maar voor zes foto's heb je geen jury nodig, een dobbelsteen kan het werk dan wel doen.

Wij willen foto's, wij willen plaatjes. Maakt niet uit of ze fototechnisch slecht zijn, het licht is verpieterd, de mast krom op het dek staat, de kuip vol losse lijnen of nog erger ligt. Wij willen veel prenten van jullie. Saai mag, leuk is veel beter. En geneer je niet, wij schenden absoluut je anonimiteit wel.

Maar stuur ze in.

Ter herinnering onderstaand nog even de uitgangspunten voor de foto's van 2012.

Het thema 2012: “**Vanuit de kuip gezien**”.

Als we varen, zitten we waarschijnlijk het vaakst in de kuip. Daarvandaan zullen dus ook ongetwijfeld de meeste foto's worden genomen. En hoezeer we ook proberen om onze boot niet op de foto te laten verschijnen, de foto is wel vanuit de kuip genomen.

Vandaar de volgende grenzen:

- De plaatjes moeten in het thema ‘**Vanuit de kuip gezien**’ zijn te vertalen
- Er moet iets van een Westerly op te zien zijn.
- De foto's moeten in het seizoen 2012 zijn gemaakt.
- Maximaal twee foto's per persoon (maar vaart u alleen?).
- Ondertiteling bij een foto is niet verplicht, maar wel erg leuk.
- Inzending sluit onherroepelijk, definitief en heel strikt op 10 januari 2013.
- Digitaal in te leveren bij de Webmaster WCN, die ze meteen op de site plaatst.
- De maker van het winnende shot mag één heel jaar naar de wisseltrofee kijken.
- Die foto zal het omslag van de najaarsuitgave van het WCN Magazine 2013 in full colour sieren

Er wordt uitgekeken naar Uw treffende belevenissen, de jury heeft bijna niet genoeg geduld om een heel jaar te wachten.

Uit de Evenementenhoek

Hemelvaarttocht Zuid naar het zuiden

Omdat de Garnalentocht de afgelopen jaren door slechte weersomstandigheden steeds geen doorgang heeft kunnen vinden, heeft de Evenementen Commissie besloten om de tocht dit jaar niet in september te organiseren, maar te combineren met de Hemelvaarttocht.

Dit betekende dat we op donderdag 17 mei verzamelden in de Roompot Marina bij Neeltje Jans en op vrijdag 18 mei het zeegat uitgingen. Volgens een oude traditie (die trouwens de laatste jaren een beetje verwaterd was door slechte weersomstandigheden) liepen we in de loop van de vroege middag de haven van Blankenberge binnen.

Om onduidelijke reden liep de wind namelijk vanuit oostelijke richting, en werden we dus door stroom en wind de goede kant op geblazen. Eigenlijk waren we te snel. In Blankenberge was de helft van de havenkom ontdaan van steigers, dus het was een kwestie van wachten tot er box vrijkwam voor je een plek voor de nacht kon innemen. Uiteindelijk

was er een kommetje, waar we met 5 schepen naast elkaar konden liggen. Het was, vanwege een kleine squall op het moment van afmeren, nog een waar festijn.

Eigenlijk waren we met 6 schepen, omdat ook de "s'Milestone" Blankenberge had gekozen als rustpunt na een dag zeezeilen.

Bemanningen hadden tijd zat en een mooi zonnetje om Blankenberge door te slenteren, te winkelen, boodschappen te doen of een boulevardje te pikken.

's Avonds werd het hele gezelschap door de aanwezige EC-leden gedirigeerd naar een restaurantje aan de binnenhaven, alwaar het WCN-vaarseizoen min of meer officieel voor geopend werd verklaard.

's Nachts deed de wind iets, wat je altijd hoopt, en vaker meemaakt. Hij draaide en kwam uit een westelijke richting. En twee dagen achter elkaar een bezeilde wind in twee tegengestelde koersen maak je niet vaak mee (twee dagen wind tégen wel).

Vanaf nu liepen de agenda's wat uiteen. In een waaier voeren de schepen –op verschillende tijdstippen en met verschillende bestemmingen- weer naar Nederlands water. Sommige hadden redenen dezelfde dag nog in hun thuishaven te willen zijn, anderen genoten nog van een nachtelijk steigertje op hun weg naar huis.

Of het nu aan het seizoen lag of niet, is onduidelijk, maar eindelijk is Blankenberge weer eens bereikt. Cees, bedankt voor het vasthouden aan het oorspronkelijk plan.

Volgend jaar weer?

Tjerk Tjeerde

"Members Only"

Een noordelijke Hemelvaart Noord

Hoe weinig wind en veel muggen het zeilen nog knap lastig kunnen maken ...

Van 17 tot 20 mei 2012 was er weer het jaarlijkse Hemelvaart-zeilweekend, de seizoenopening van de noordelijke Westerly-vaarders. Dit keer is Hindeloopen de ontmoetingsplaats. Of we op tijd kunnen zijn (voor 15:00 uur), want de haven verwacht veel bezoekers. Geen overbodige waarschuwing, want bij aankomst ligt de haven inderdaad mudvol. Voor de meeste zeilers betekent het wel: vroeg opstaan of zelfs een dag eerder vertrekken. De "Banjer" heeft er zelfs een nachtelijke tocht uit Lelystad voor over.

Naast oude bekenden zien we tijdens de welkomstborrel aan boord bij Ron en Anne ook nieuwe gezichten: Sander en Ineke, die met hun "Indalo" uit Harlingen gekomen zijn en Petra en Hendrik die de "Hooker" haar tweede leven als zeilboot geven..

Niet poetsen maar zeilen

Donderdag valt het al op: weinig wind en héél véél muggen. Zoveel dat Johan en Henriette besluiten de zeilen van de "Banjer" vrijdag voor vertrek eerst maar eens een goede poetsbeurt te geven. Dat is buiten de wind gerekend. De dag begint nog met een plezierig briesje, maar tegen de

middag valt de wind nagenoeg weg. Pech dus voor de late vertrekkers, voor hen is het dobberen geblazen.

Met het wegvallen van de wind houdt ook de zon het voor gezien. Het miezert en het is een beetje kil tijdens de pot luck op de steigers in Den Oever. Maar de culinaire bijdrage van alle boten, wijn, bier en Beerenburg maken alles goed.

Westerly Club Nederland

Cursus achteruit varen

Zaterdag starten we de terugtocht naar de binnenhaven van Enkhuizen, alweer met erg weinig wind. We krijgen zelfs melding van een boor die bij gebrek aan wind áchteruit vaart, een unieke ervaring! Na kortere of langere tijd dobberen geven alle boten er de brui aan: alleen de Wilde Gans heeft het geduld om te wachten op meer wind en legt de hele tocht op zeil af. Het is duidelijk dat meer dan 30 jaar zeilervaring hier zijn vruchten afwerpt.

In Enkhuizen sluit John zich aan bij de groep voor het afsluitende diner en natuurlijk de prijsuitreiking.

Er zijn weer veel prijzen te verdienen: voor de snelste boot, de lang-zaamste boot, de beste boot, de boot die het meest heeft gemotord ... De originaliteitsprijs en onze dank gaat uit in ieder geval naar Ron en Anne die het zeil-evenement ook dit jaar weer mogelijk hebben gemaakt.

Francis Prins
"Heron"

Korte Engelandtocht 15 t/m 24 juni 2012

Ook dit jaar stond deze klassieker weer op het programma. Op zaterdag 16 juni was het vertrek gepland vanuit de Roompot richting Lowestoft. En op zaterdag 23 juni zouden we weer voet op Nederlandse bodem zetten.

Vrijdagochtend had ik mijn bemanning compleet aan boord. Maar het woei hard, en de weersverwachtingen maakten het uiterst aannemelijk om de overtocht niet op zaterdag te plannen. Na wat contact met de "Tlaloc" van Cees Beije besloten we elkaar vrijdag in Zierikzee te treffen. Zaterdag pas zijn we, met nog steeds veel wind, naar de Betonhaven gevaren.

"Ginger" met fletleider Gerard Versluis heeft –vanwege de wind- zijn bemanning pas op zaterdag aan boord laten komen. En zette ook koers naar de Roompot, omdat van zondag-ochtend vroeg vertrekken uit Stellendam ook geen sprake zou zijn.

"Big Wish2" is via IJmuiden en de Nieuwe Waterweg (daar naar binnen) uiteindelijk ook zondag later op de dag in de Roompot beland.

Het weer nodigde niet echt uit om nóg een dag in de Betonhaven te liggen wachten. Gribfiles lieten weliswaar een afnemende wind zien, maar tegen donker vertrekken op zondag-avond, met nog een staande zee, rechtstreeks het (late) donker in, met een voor mij nautisch onbekende bemanning had niet mijn voorkeur. Bovendien wilde mijn bemanning niet in de Betonhaven op maandag-ochtend wachten, als gevolg waarvan wij (= "Members Only") er uiteindelijk voor gekozen hebben om zondag-ochtend te vertrekken en via Oosterschelde, Veerse Meer en Kanaal door Walcheren uiteindelijk domicilie te kiezen in Breskens, en ons vertrek te stellen op maandag-ochtend 06:00u.

Omdat we inmiddels bijna 2 dagen verloren hadden en de River Deben toch wel hoog op onze verlanglijst stond, hebben we besloten Lowestoft en (helaas!) Southwold uit het programma te schrappen en te mikken op Harwich, i.e. Suffolk Yacht Harbour, en daar elkaar weer te treffen.

"Ginger", "Tlaloc" en "Big Wish2" zijn uiteindelijk wel op zondag pakweg 18:00u vertrokken vanuit de Betonhaven. De gribfiles hadden dit keer gelijk: de wind viel weg en zij hebben de complete overtocht dus kunnen motoren! Des maandags vanuit Breskens was de wind zwak, maar geweldig lang stroom mee, dus waren we zo Zeebrugge voorbij! Daarna hebben we nog tijden liggen stoeien met een verkeerde windrichting in combinatie met een verkeerde Noordzee-stroming, hetgeen resulteerde in twee grondkoersen: de zuid in hadden we als enige optie het Engels Kanaal in te schieten en te belanden in Brazilië, de noord in lag noord-Noorwegen in de weg op onze koerslijn. Harwich lag, zoals je je ongetwijfeld realiseert, daar midden tussen in, en was onbezeilbaar. Jazeker, wij waren onder zeil! Vlak voor de shippinglane zette de wind wat door en kregen we een dikke Bft6; bovendien kromp de wind wat, en leek Lowestoft haalbaar. En ik kon zien hoe 2 bemanningsleden hun zeeziekte verwerkten.

Westerly Club Nederland

Gelukkig kromp de wind nog verder en konden we uiteindelijk de South Holm Cardinal bezeild halen. Daarvandaan wat bijgemotord en nog meer zeil geminderd, want zicht is belangrijker dan brandstofverbruik. Goh, wat kan het druk zijn in de aanloop van Harwich/Felixstowe, en dat bij nacht! Dinsdag 04:00u meerden wij af in Suffolk: een tocht van 22 uur, waarbij het één van de zéér weinige oversteken is geweest, die ik geheel zeilend heb volbracht! En 6 tegen op zee: je vraagt er niet om, maar onze Conway kan het, en ik ook nog steeds. Geweldig!

De windex (het mechanisch windwijzertje in de masttop) was er tijdens de reis uitgewaaid.

De drie andere schepen maakten een strakke reis op de motor, en waren maandag vroeg in de middag op de River Orwell. Het hele avontuur zal ik u besparen, maar het blijkt dat een biertje pakken bij Pinn Mill, afgemeerd op één van de boeien voor The Butt and Oysters, te maken heeft met 2 argumenten: kies de juiste boei, en hou het getij in de gaten. Voor de "Big Wish2" lag de boei iets te dicht bij de kant, en ging het tij te snel omlaag. Met het rubberdje van de "Ginger" kon de bemanning nog aan boord gezet

worden, hoewel het laatste stukje zo ongeveer lopen was. "Ginger" zocht verder rust in Suffolk – waar de "Tlaloc" al afgemeerd lag-, maar de "BigWish2" moest tot elf uur 's avonds wachten tot de innige greep van de modder haar kiel losliet.

Een vinkiel droog laten vallen? Ja, het kan!

Om 07:00u ging de wekker weer, want we gingen naar de River Deben. Zo'n eens in de zoveel jaar kans, omdat toegang tot woodbridge voor diepstekende schepen alleen mogelijk is rond hoog water bij springtij. Het werd een leuk tochtje, lekker gezeild, geen problemen, en een mooie hoop water in de entrance van de Deben, en later ook bij de betonnen sill van de Tide Mill Yacht Harbour. Strakblauwe hemel, zonnetje, leuk windje, schitterende rivier, opgetogen bemanning, stroom mee. Wat wil je nog meer?

's Avonds met de groep uitgebreid de bbq van de haven getest; Gerard kan wel organiseren! Voor ons (Gerard en mij) leuk dat de redactrice van het WOA Magazine Christine Bull en haar man Richard ons verwelkomden (ik had ze op de hoogte gehouden van onze bewegingen; en wij kennen hen van onze bezoeken aan WOA's ALV), en onze uitnodiging mee te eten niet afslagen.

Het was een gezellig, echt 's zomers tafereeltje daar in de Tide Mill Yacht Harbour.

De windverwachtingen hadden echter ander plannen. Zodat wij uiteindelijk besloten de volgende dag de beschutting van weer de Orwell te zoeken, en voor de vorm maar helemaal door te varen naar het einde, Ipswich. Ook de Orwell is een prima vaarwater – als je op tijd opzij gaat voor de naar buiten daverende coasters- en ook typisch Engels. Het was inmiddels woensdag.

In Ipswich werd gewaarschuwd voor zware stormen (Bft9-10 kwam in de berichten voor). We hebben meteen voor 3 nachten geboekt!

Het gaf de bemanningen alle ruimte om de omgeving te verkennen: Ipswich, Cambridge, internetcafé, rugklachten, uitgebreide bridge-partijen, ik heb alle kreten gehoord. Het was een gelaten, maar zeker geen ongezellig verblijf (maar ja, Ipswich is niet veel, dus een andere haven trekt dan toch wel). En Sebastian heeft een nieuwe windex op mijn mastop gemonteerd.

De windverwachtingen maakten wel duidelijk dat een terugoversteek op vrijdag geen optie was. En zaterdag eigenlijk ook niet.

Toch zijn er bazen, die willen dat je maandag achter je bureau zit. Slechts twee van de hele groep waren genoodzaakt om op zaterdag de ferry van Harwich naar HvHolland te nemen. Helaas voor Brigit en Sebastian, beiden van de “Ginger”. Ons afscheid was kort, krachtig, zakelijk. En dramatisch.

Op zaterdag-middag is de vloot verkast –gelukkig weer volledig onder zeil- van Ipswich naar Suffolk Yacht Harbour. Hetgeen een goede uitvalsbasis genoemd mag worden voor een terugtocht.

In Suffolk een farewell-borrel genoten op kosten van de WCN. Het was gezellig. En ook daar kwam nog even een WOA-lid handjes schudden.

Westerly Club Nederland

De bedoeling was om zondag-ochtend om 06:00u plaatselijke tijd te vertrekken. Maar als je dan wakker wordt, en je ziet dat de barometer 9 punten gezakt is in 6 uur tijd, dan draai je je gewoon weer om. Theo Scholman niet, echter; die vertrok desondanks toch om 05:00u, en heeft een zeer ruwe tocht meegemaakt. Ik heb hem er later nog over gesproken: het was géén relaxte tocht, en op zeker moment dorst hij niet meer achterom te kijken naar de dijken water die aanstormden. Maar de combinatie Theo en zijn Conway is ijzersterk.

Wij hebben besloten om 's middags om 18:00u te vertrekken. "Members Only" ging dus om 17:00u al weg, maar dat kwam louter en alleen omdat de schipper (ik?) op zijn Nederlandse horloge keek. Het was mijn ernstigste navigatorische fout deze reis! En ik vergat bijna een bemanningslid, die op de wal het sanitair nog gebruikte! Blamage!

Veel gemotord onder zeil, met weinig wind recht achterin, tot een mijl of 20 buiten de Roompot. Gewoon toch weer een stevige 7 over ons heen. Volgens mij heeft de "Tlaloc" van Cees Beije de volle laag gekregen, en heeft hij –tegen wil en dank- zijn grenzen weer verlegd. Hij is later vertrokken, en had er dus langer last van. Ik heb zéér genoeglijk gezeild.

"Ginger" heeft de hele terugtocht gezeild, als gevolg waarvan hij het uur achterstand op ons niet heeft kunnen goedmaken.

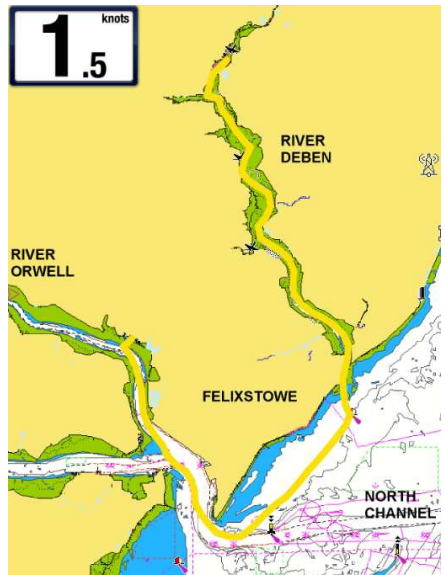
Maandag-middag om een uur of drie lag ik weer in 't Sas.

Eindconclusie: als we voeren, was het onder zeil (geldt alleen voor "Members Only"), maar we hebben ook bijna 5 verwaaidagen gekend. Twee dagen later vertrokken dan gepland, en –ondanks de inkrimping van het programma- ook twee dagen later weer in de thuishaven afgemeerd. Maar eindelijk weer een Engelandtocht.

Geen Lowestoft, geen Southwold. Geen Walton Backwaters, Woolverstone of Shotley Point. Maar Woodbridge was een absoluut hoogtepunt: het maakte de hele tocht waard om gevaren te hebben.

Gerard en crew, bedankt voor de ideeën.

Tjerk Tjeerde
"Members Only"

Tocht om de Noord 2x ! (2011 – 2012)

September 2011. We sluiten ons vrijdagavond 3 september in Makkum aan bij de leden van de Westerly Club Nederland, om een tocht over de Wadden richting het Duitse wad te maken. Het is altijd spannend. Wie gaan er mee? Hoe groot is de groep?

Na een gezellige kennismaking met de bemanning van de andere 4 boten vertrekken we zaterdagochtend onder aanvoering van Frans. Frans is opvarende op de "Roses", het schip van Ton. De sluis bij Kornwerderzand door en via het Inshot richting Terschelling. Frans zal ons tijdens deze tocht informeren hoe we ze goed mogelijk over alle wantijen heen kunnen komen (en dat zijn er nogal wat).

Een heerlijke zonnige tocht met helaas (te) weinig wind. Terschelling ontvangt ons zoals altijd gastvrij. En na een gezellige avond in West vertrekken we zondag met genoeg wind en zon naar Ameland. Maar maandag ziet het er allemaal anders uit! Windkracht 5/6 met uitlopers tot 7 dwingen ons om aan de kant te blijven. Een verstandige beslissing, zoals later zal blijken, als de boten die toch uitvaren assistentie van de reddingsboot nodig hebben.

Dinsdag wordt het niet veel beter – regen en wind met uitlopers tot 8.

We liggen met een hellingshoek van 30 graden aan de steiger.

De bemanning van de "Avalon" heeft zich opgeworpen als activiteiten-begeleiders en we maken een excursie over het eiland. Met de bus langs de musea en natuurlijk lekker lunchen onderweg. Woensdag van hetzelfde laken en pak. Gelukkig had de bemanning van de "Innovator" de hand weten te leggen op een forse portie ongepelde garnalen en hebben we ons daar mee bezig gehouden.

Donderdag was er een windje 5, maar het getij was ongunstig.

Eindelijk vrijdag vertrokken van Ameland . De meeste van ons moesten toen toch ook weer terug naar huis. We hebben dus het Duitse wad links laten liggen en zijn we richting Dokkum gevaren. Daar hebben we op advies van de bemanning van de Vamos (het was hun thuis haven) met een heerlijke pizza de stormachtige week afgesloten, waarbij we de wens hebben uitgesproken dat we deze tocht naar het Duitse wad het volgende jaar in juni alsnog wilden maken.

Westerly Club Nederland

Juni 2012 – een tweede poging om de Tocht om de Noord te maken.

Vrijdag 1 juni treffen we elkaar in de buitenhaven van Lauwersoog. We zijn met 4 schepen, de “Roses” kon deze keer niet mee, en Frans is opstapper bij de “Avalon”. Ter versterking gaat de “Lady May” met de zeer ervaren bemanning `Kees & Trui` mee. De “Innovator2” kan helaas deze keer niet mee.

Zaterdag, als we over het Wad willen vertrekken naar Borkum, is de voorspelling windkracht 7 en laten we deze dag aan ons voorbij gaan.

Iedereen heeft nog wel wat klusjes aan boord te doen, want het is nog vroeg in het seizoen.

En aan het einde van de middag een gezellige borrel met elkaar in een restaurant met uitzicht over het Wad!

Maar zondag vertrekken we en komen we (door gebrek aan wind) op de motor aan op Borkum. Een ruime jachthaven, waar je heerlijk vis kunt eten!

Maandag zal onze ontdekkingsstocht richting Greetziel gaan en zijn we er klaar voor om de verjaardag van Frans te vieren. Het lot beslist echter anders. Frans voelt zich niet zo lekker en belt naar Nederland voor advies. Voor dat we goed en wel door hebben wat er gebeurt, wordt Frans opgehaald door een ambulance en naar we later vernemen per helikopter naar het UMC in Groningen gebracht.

We zijn even van ons àpropos, natuurlijk zorgen om Frans, maar ook om George. Hij is zijn opstapper kwijt en staat er nu alleen voor.

We blijven maandag in Borkum tot we bericht hebben over de gezondheid van Frans en we zeker zijn dat George een nieuwe opstapper heeft, waarmee hij richting zijn thuishaven kan varen. Gelukkig loopt het voor Frans met een sisser af en staat zijn gezondheid het toe om deze zomer nog een lange reis te maken . Ook George heeft bericht dat woensdag iemand bij hem aan boord komt om samen de thuisreis te maken.

Wij , de “Lady May”, de “Vamos’ en de “-tiaan”, vertrekken dan dinsdag voor een mooie tocht naar Greetziel. Kees, die de rol van Frans op zich heeft genomen, laat ons veel zaken zelf uitzoeken, zodat onze kennis over varen over het Wad en omgaan met wantijen met sprongen vooruitgaat (dus Kees en Trui: daarvoor en voor het aangename gezelschap veel dank!).

Een oud vissersdorpje aan de Duitse kust dat, nadat je vanaf het wad de sluis door bent, nog een heel mooi tochtje door een vaartje kent. Met een mooi windje en zon daar langzaam doorheen gleden !

We blijven 1 dag in Greetziel om rond te kijken, maar vooral ook om vis en garnalen te eten.

Helaas begint het te regenen, maar dat geeft ons de kans om aan een nieuw boek te beginnen. Donderdag wilden we naar Nordernei en zo via Just en Borkum naar het Nederlandse wad, want ondergetekenden wilden op tijd op Terschelling zijn voor Oerol.

Maar de weergoden werken niet mee! De voorspellingen zijn voor de komende dagen: harde ZW wind en regen!

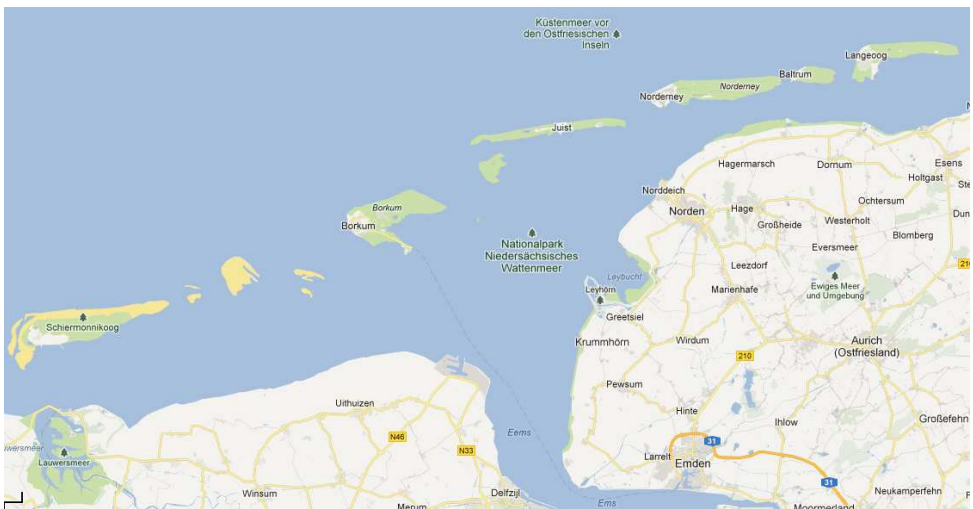
We besluiten deze dag te benutten om weer naar Borkum te komen. Vrijdag en zaterdag houdt de wind ons weer gegijzeld en hebben we ruim de tijd om met het treintje en bus de boulevard en het stadje op Borkum te verkennen. Natuurlijk ook Kaffee mit Kuchen. Zondag komen we weer na een mooie zeiltocht in de buiten haven van Lauwersoog aan.

Daar gaan we uit elkaar. De "Lady May" vaart door richting Lauwersmeer. De

"Vamos" gaat maandag naar Terschelling en wij vertrekken dan naar Ameland op weg naar Oerol. Het was een fijne week met een fijn gezelschap, maar die alweer niet bracht wat we ervan gehoopt hadden.

Misschien geldt voor deze tocht: 3 maal is scheepsrecht !. En wellicht kunnen er dan een groter aantal Centaurs aansluiten, want in de jachthaven van Lauwersoog ligt een hele vloot !

Koosje & Christiaan van Doesen
"-tiaan"

WCN Zomertocht 2012

De vakantietocht van 2012 duurde 3 weken, van 28 juli t/m 19 augustus, en het doel was gesteld op Honfleur aan de Franse Seine.

Het vijftal

27-7: 5 schepen (Pageant "Vive", Pentland "Walvis", Falcon "Horus", Conways "Big Wish2" en "Members Only") meldden zich dan ook op die zaterdag in het zuiden, maar –zoals zo vaak eerder– was het verzamelpunt onder invloed van Zeus en Poseidon verlegd naar Zierikzee. Zeus werd verslagen, zodat zondag het flottielje kon verhuizen naar de Roompot Marina, met goede vooruitzichten voor een maandags vertrek naar zonnige Franse oorden.

29-7: De Roompot werd inderdaad verlaten, maar Poseidon was nog op kantoor. Hoewel Oostende, en liever nog Nieuwpoort, waren ingeprogrammeerd, bleek de zeegang haar tol te eisen. En na een moedige strijd besloten de 5 Blankenberge aan te lopen.

30-7: De volgende dag werd de strijd opnieuw aangegaan. Maar hoewel Nieuwpoorts coördinaten weer leidend waren, ontkwam de vloot niet aan het binnenlopen van Oostende. We wisten van te voren dat het tij ons die dagen niet zou helpen; desondanks viel het tegen. De afstand was nog geen 10 mijl, we deden er 6 uur over, en op ons log klokten we uiteindelijk 24 gevaren mijlen. Kruisrakje? Het schoot niet op, en een rustdag werd ingelast.

01-8: De volgende geklokte 26 mijl, waarover we ook 6 uren deden, bracht ons gelukkig in het taalgebied, waar we zo lang mogelijk wilden zijn: het Franse Duinkerken. De route was bezeild, de zee was aangenaam, de stroom was tegen, en het was een dag zoals het hoorde. Na het passeren van de Zuid Coyote Pas zijn we nog omgekeerd om de "Vive", die als laatste de Pas passeerde, op te halen. Coen was over die demonstratie maar matig enthousiast.

02-8: Dat zeilen zo mooi kon zijn, bracht ons op het idee de volgende dag door te

varen naar Calais. De rekening werd gepresenteerd. Uiteraard stroom tegen, maar ook een toenemende wind gedurende de tocht, en een steeds ruwer wordende zee tussen de banken richting Calais. Een kruisrak met korte slagen, buitengewoon intensief varen. Een zwaarder schip toont dan zijn voordelen. Mooi, maar vermoeiend. "Vive" en "Walvis" verkozen motorsteun onder de kust, terwijl "Horus" in de beschutting van de haven van Duinkerken Ouest maximale riffen zette. In Calais konden we gemakkelijk de haven in (er stond genoeg water), hoewel het afmeren met forse dwarswind in boxen met halve vingersteigers nog even om wat stevige vaardigheden vroeg.

05-8: De weersverwachting noopte ons om meteen maar 3 nachten te boeken. Nu is Calais niet de meest boeiende stad, laat staan met een kermis recht tegenover de jachthaven. Dus niemand maakte bezwaar tegen het vroege tijdstip van pakweg 05:00u om de brug naar buiten te nemen en koers naar Boulogne te zetten. Weer een uitstekende zeildag, waarbij de hoog aandewindse koers ons in een strakke lijn naar Cap Griz Nez bracht.

“Horus”, die voor die dag fysieke versterking van Sebastian had, had nooit eerder de Atlantische Oceaan bevaren. Een mooi moment om daar deel van uit te maken! Na de Kaap hadden we nog twee slagen ver de zee in nodig om Boulogne aan te kunnen lopen.

06-8: Nu eens géén verwaaidag, maar een rustdag. Het totale gezelschap werd door Corrie van de ‘Big Wish2’ op sleeptouw genomen en met de bus hebben we Le Touquet-Paris Plage bezocht. Een aardig, redelijk lux dorp, een leuke omgeving, een uitnodigend strand, prima restaurantjes, en een bijna droogvallende rivier. Een ultieme uitdaging om ooit op eigen kiel te bezoeken (met 1,90m diepgang). Een prima dag in mooi weer, een mooie kennismaking met ook een stukje Frankrijk. Eén ander highlight wil ik ook graag met u delen. In Boulogne meer je af met 3 schepen tussen 2 vingersteigers. De middelste boot zal niet blij zijn. Toen wij arriveerden, kreeg de “Vive” de linkerplek direct naast de vingersteiger aangewezen; snel daarna meerden aan weerskanten 2 pakweg 40-voeters af. Als je de haven binnenvaart, nader je vanaf de bakboordkant. Wat dan gebeurt, is schitterend om te zien. In één middag telde ik 22 boten, die zich haastten naar de schijnbaar enige vrije plek halverwege de haven. Dan had je de gezichten moeten zien en het geschreeuw van de schippers en bemanningen moeten horen, als ze in hun bocht naar de box hard achteruit moesten geven als ze ineens de trotse 23-voeter “Vive” op deze toplek zagen liggen! De foto toont het verschil in lengte. De “Vive” heeft die middag niet veel vrienden gemaakt. Schitterend! Het daaropvolgend palaver maakt duidelijk, dat Honfleur dit jaar geenszins bereikt zal gaan worden. We zijn pas halverwege, en er zijn al 11 dagen om. Toch bestaat er de wens om nog één haven verder te varen. “BigWish2”, “Walvis” en “Vive” worden derhalve de volgende ochtend zéér vroeg uitgezwaaid op hun weg naar Le Tréport, zo’n 40 mijl verder zuidelijk.

Het drietal

08-8: Het drietal vertrekt dus om 06:00u, onder toezien oog van alle achterblijvers. Wel zeker weten, dat ze weg zijn, toch?

“Big Wish2”, “Walvis” en “Vive” arriveren na zo’n 10 uren varen in een grijs bewolkt Le Treport.

Zonde, want als de zon schijnt, is het water melkachtig groen en is het werkelijk een plaatje als je aankomt! Na aankomst even door het plaatsje gelopen; het was erg leuk om het weer terug te zien en toen de zon doorbrak was het Zwitserlevengevoel echt compleet.

09-8: De volgende dag -hoe kan het ook anders- naar de vishal en genieten van het prachtige uitzicht vanaf de krijtrots, waar je met een cabine naar boven kan. Het blijft schilderachtig om te zien.

Westerly Club Nederland

's Avonds lekker uit eten in een visrestaurant en daarna nog de rijk gekleurde vakwerkhuisen bewonderd. Langs het strand teruggeslenterd, waar Coen nog een zeehond zag ... Toen zag ik het ook, en ja, erg leuk hoor, het was gewoon een hond in zee.

10-8: We vertrekken we om 07:30u weer terug naar Boulogne. Willem moest even uitzoeken, waarom hij geen spanning had, maar dat was vrij snel opgelost, toen er een zekering los bleek te zitten. Omdat Theo hem begon te knijpen, is hij alvast door de sluis gegaan.

Met weinig wind en bovendien op de kop hebben wij gemotord. Pas zo'n 16 mijl voor Boulogne toch maar zeilen en kruisen, en vanaf een mijl of vijf voor Boulogne heeft Simone geheel zelfstandig en kruisend de "Vive" binnen laten lopen. (Coen was trots als een pauw op z'n meissie!)

11-8: Vertrek om 8:00u naar Duinkerken. Weer niet uitslapen, en dat heet vakantie!

Alles wat je tegen kon hebben, hadden we tegen: stroom, golven en wind, die later nog meer aantrok. Al met al weer een lange dag geworden, als je 12 uur later weer aankomt. Maar wel weer lekker uitgewaaid.

12-8: om 9:00u vertrokken naar Nieuwpoort. Vandaag weinig wind, wel een stuk gezeild, maar later viel het zuchtje ook weg en zijn we rustig op de motor Nieuwpoort binnen getokkeld. We waren er om 14:30u., en waren toen weer verenigd met "Horus" en "Members Only".

Het tweetal

08-8: "Horus" en "Members Only" schakelden over naar vakantie-mode, en zeilden uren later rustig terug naar Calais.

Het tweetal nam voor de nacht de boeien vóór de jachthaven van Calais in beslag, met name om de volgende dag een gunstige startpositie en –tijd te hebben voor hun doortocht naar Duinkerken.

09-8: Het oorspronkelijk plan voorzag in het wachten op aansluiting door het drietal in Nieuwpoort.

10-8: Het gaf de gelegenheid om in Duinkerken, tijdens een extra dag, weer de bus te pakken, en Gravelines aan een onderzoek te onderwerpen. Het oude vestingstadje nodigt uit tot een bezoek, maar neem brood mee, want om onduidelijke reden is er slechts één horecatent open waar je een –in dit geval Italiaans getinte-lunch kan gebruiken. Maar het weer was mooi en zonnig, en de jachthaven is prima aan te lopen (bij hoooooog water). Noem het maar een verkenning rondje.

11-8: De weersverwachtingen werden steeds beter: in de vakantie-mode neemt zon een belangrijke plaats in. De wind was weliswaar gedraaid, maar aangenaam, en met een 4-tal kruisslagen achter de banken noord van Duinkerken en een bezeilde Pas de Coyote bevonden we ons weer op Belgisch grondgebied (of –water?). Het gaf ons weer een dag de ruimte om zowel Nieuwpoort Bad als Nieuwpoort Oud te exploreren, voordat het drietal uit Le Tréport hun box in Nieuwpoort zou bezetten. Een dag later werden ze groots ontvangen en naar hun voorbereide plek gedirigeerd.

Het vijftal

14-8: De wind was verder afgenomen. Een zwaarder schip toont dan zijn nadelen. De afstand Nieuwpoort-Blankenberge geeft voldoende ruimte om te experimenteren met de zeilzetting. Maar wat we op onze Conway ook probeerden (de aap bijzetten, de genua uitbomen, een tweede genua met losse broek bijzetten), we konden niet voorkomen dat de "Vive" ons magistraal, onontkoombaar, overtuigend en met groot snelheidsverschil voorbij voer. In dezelfde richting, beter bekend als "inhalen". Coen had zijn revanche! Had het te maken met het feit dat Sebastian deze tocht bij hun aan boord was?

15-8: Na Blankenberge werd koers gezet naar de Michiel de Ruyterhaven in Vlissingen. Daar genoot de ploeg van het farewell-diner in de Belgische Loodsensociëteit.

16-8: "BigWish2" zou de volgende dag proberen Scheveningen of zelfs IJmuiden te bereiken. De overige schepen zouden via Vlissingen, Middelburg en Veere een laatste nacht op het Veerse Meer doorbrengen, en daar van een uitgebreide barbecue genieten. "Walvis" meldde zich af vanwege andere verplichtingen. De barbecue was een mooi eind van een mooie tocht, ondanks dat Honfleur bij lange na niet gehaald is.

17-8: Vanaf het Veerse Meer is het voor ons een thuiswedstrijd om de laatste (thuis)haven te bereiken. Dat was nodig om Sebastian in staat te stellen de eerste 1/8 triathlon van zijn leven te laten meemaken. Wie wil weten hoe je dat ervaart na drie weken op een boot, mailt ons maar.

Het was een laatste highlight van onze vakantie.

Later horen we dat de "Big Wish2" veilig haar thuishaven buitenom heeft bereikt. En dat de "Vive" binnendoor hetzelfde heeft bereikt.

We hebben mooi weer gehad, zon, regen, ook dagen met wind-op-het-randje, veelal wind tegen, en in ieder geval veel stroom tegen. Maar we hebben veel gezeild, in mooie omstandigheden en in wat mindere. Het is uiteindelijk een goede vakantie geweest. En daar ging het om.

Bedankt, Emiel, voor je voortrekkersrol.

En Emiel, Lennie, Theo, Corrie, Terrie, Willem, Pietske, Coen, Simone en niet te vergeten Aafje en Sebastian: bedankt voor jullie gezellige aanwezigheid en deelname aan de WCN Zomertocht 2012.

Tjerk Tjeerde
"Members Only"

Jaarlijkse barbecue Noord sluit het zomerseizoen af

Was het omdat Westerly-leden juist deze zaterdag hadden uitgekozen voor een laatste mooie tocht voordat het najaar echt begint? Was het toch net iets te fris voor een barbecue? Andere drukke bezigheden? We weten het niet. In ieder geval had een klein gezelschap van 12 clubleden de weg naar de Buyshaven wél gevonden.

Het was goed om elkaar weer te ontmoeten na een zomer varen en ervaringen van het afgelopen seizoen uit te wisselen. Om John weer te zien, genietend van een homemade mix whisky-cola én een barbecuepakketje van kippenlevertjes met ui en tomaat. Om de vingers bij af te likken....

Om Petra en Hendrik te horen vertellen over de Hooker die dringend aan een facelift (een grondige!) toe is. En om Theo te zien, die flink ziek is geweest maar gelukkig alweer gezeild had met de "Big Wish2". Zoals vaak vergezeld van zijn zeilmaatje Alfred.

Als vanouds een gezellige avond om het vaarseizoen af te sluiten, zoals altijd goed verzorgd door Corrie. We wensen alle zeilers een gezellig winterseizoen toe en hopen jullie komend voorjaar weer te kunnen begroeten.

Francis en Ben Prins
"Heron"

Over schippers en scheepsnamen

op initiatief van Tjerk Tjeerde

Een verslag van Theo Scholman van de Westerly Conway "Big Wish2"

- 1. Wanneer ging water een rol spelen in je leven?**
- 2. Hoe is het zeilen in je leven gekomen?**
- 3. Wanneer kwam het 'grote werk' in zicht?**

De hamvraag komt nu:

- 4. Hoe komt iemand op het idee zijn/haar Westerly "Going Walkabout" te noemen?**
- 5. Bemanning en tochten: toekomstplannen?**

Waarom een Westerly Conway

Ik denk dat wij net zoals de meeste zeilers eerst een open zeilboot hebben gehad.

Daarna -kan ik mijn kinderen hier nog voor verantwoordelijk stellen?- een tijdje niets, want een oude motorboot als caravan op Loosdrecht tel ik niet mee.

Op een gegeven moment zag ik in een haven een Compromis 850 liggen met een grote kuip, een achterkajuit en een binnenboordmotor: wat wil een mens nog meer!? Ik denk dat hiermee de naam "Big Wish" wel verklaard is.

Na hier 17 jaar mee te hebben gevaren, wilde ik vaker verder en langer weg, dus stiekem op zoek naar een grotere boot. Dit moest wel een tweemaster zijn, en een beetje een stoer uiterlijk hebben, zodat je kunt zeggen: "Kijk dat is mijn boot!"

Op een gegeven moment kwam ik de Westerly Conway tegen, en na haar een paar keer alleen te hebben bekeken, heb ik toch ook maar aan Corrie gevraagd, wat zij ervan vond.

Ik denk dat meerdere mannen het antwoord al kennen: "te duur, te groot, en moeten we dan echt vaker de zee op?"

Achteraf viel het allemaal nog wel mee, met uitzondering van te duur en te groot.

Ondanks het feit dat er gezegd wordt, dat je nooit de naam van een boot moet veranderen, hebben we de Conway toch maar de "Big Wish2" genoemd

Alle problemen die we in de eerste 3 jaar zijn tegengekomen, zoals lekkage bij de ramen en de kiel, elektra, vallen, zeilen en verstaging vielen achteraf wel mee, alleen komen ze altijd onverwacht en daardoor ook ongelegen.

Westerly Club Nederland

Op groot water en zee vaart de Conway perfect zolang het maar minstens windkracht 3 is. Verder is het een prettig en stabiel schip dat door mij ook nog alleen te varen is.

Alleen de diepgang was wel even wennen, want 1.90 mtr. is best wel veel.

Ons vaargebied is IJsselmeer, Noordzee, Engeland en de kust van Frankrijk, tot nu toe tot Le Havre. Alleen als het te slecht weer is om ver de zee op te gaan, kun je ons vinden op een Waddeneiland.

We willen nog wel een keer naar Noorwegen/Zweden toe, maar dan is 3 weken te kort.

In 2012 gaat dat niet lukken, maar in 2013 of 2014 is dat wel de bedoeling.

Ik heb mij na de aanschaf wel gelijk aangemeld als lid van de Westerlyclub en heb daar tot nu toe geen spijt van gehad. Als ik om advies vraag, krijg ik altijd antwoord, en soms krijg ik zelfs ongevraagd advies. Maar dat is een ander verhaal.

Ik vind het een leuke vereniging zonder poeha; misschien dat dit ook komt omdat er geen nieuwe Westerly's meer gebouwd worden. Hierdoor zijn het aantal Westerly's met een magnetron, 2 douches of meerdere toiletten en dergelijke veruit in de minderheid.

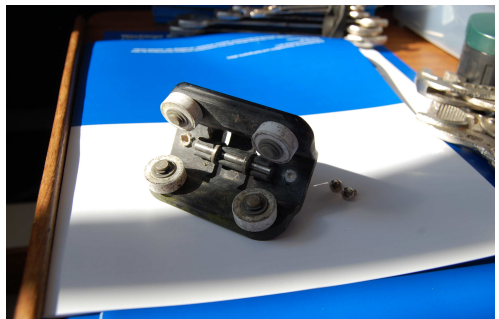
Groeten en veel zeilplezier.
Theo en Corrie Scholman
a/b "Big Wish2"

Genieten op het Duitse Wad

We hadden in 2011 al eens geprobeerd om de Duitse waddeneilanden te bevaren maar het weer was voor ons als onervaren waddenzeilers toen wat te onstuimig. Dit jaar begon de tocht al heel voorspoedig. In een ruk van thuishaven Naarden naar Makkum. Daarna rustig aan en genietend van het varen in de prachtige natuur van de wadden verder. In een weekje hebben we Terschelling, Ameland, Lauwersoog aangedaan om daarvandaan direct naar Borkum te varen. Onderweg hadden we wat averij omdat de wagen voor de grootschoot stuk ging. Met wat improvisatie (met dank aan een van de landvasten) konden we toch het grootzeil gebruiken en konden we ons nog even meten met de "Flying Lady M" van Wim en Margreet

die ook "onze" kant opvoer. Dat kwam goed uit want de "Flying Lady M" was al vaker naar Borkum gevaren dus konden we rustig volgen. Bij Borkum aangekomen, werden we verrast door de aanblik van de haven. Oude steigers aan grote roestige palen geven de indruk dat het haventje wat ingesukkeld is en best wat nieuw elan kan gebruiken. Dat geldt zeker voor de chagrijnige dame die ons de fietsen verhuurde. De haven ligt ca 5 kilometer buiten het stadje, dat een keurig verzorgd kurort met een mooie boulevard bleek te zijn. Overigens geheel vrij van watersportwinkels, zodat we nog wel met de defecte wagen zaten. We hebben ons in plaats van dure onderdelen te kopen maar te goed gedaan bij de lokale horeca, die plezierig geprijsd is. Terug op de boot heb ik de opgedane inspiratie uit de witte wijn omgezet in een reparatie van de wagen. Zoals het er nu uitziet kan die weer een jaar of veertig mee.

Westerly Club Nederland

Na Borkum zijn we over het wad naar Juist gevaren. Een heerlijk eiland met een prachtige nieuwe haven en geheel autovrij. Paard en wagen en fietsen met karretjes, onverharde wegen, je waant je terug in de tijd. Het binnenkomen van het stadje met de muziktent, de speelvijver waar de kinderen met bootjes voeren, het was echt tijdreizen!

Het zeilen/varen ging zo voorspoedig dat we ook nog door konden naar Norderney. Een heel andere sfeer: groter, drukker en mondainer. Ook leuk en weer heel anders dan Juist. Van Norderney zijn we naar Nordeich gevaren. Nordeich is een plaatsje waar niet veel te beleven is maar je kunt er wel fietsen huren en naar Norden fietsen. Dat is een mooi stadje met prachtige huizen, molens en een heel fijn restaurant met Italiaanse lekkernijen. Leuke plaatsen met heel hoffelijke mensen waar je je thuis kunt voelen. De volgende nacht zijn we drooggefallen voor Norderney. De havenmeester van Nordeich vond het plekje dat we uitgezocht hadden om droog te vallen een prima keus en verzekerde ons dat er toch niets mooier is dan op het wad te zijn. Zoals je op bijgaande foto kunt zien zijn we mooi rechtop staand droog gevallen. Na de verhalen van John over zijn eerste keer waren we extra trots op onze "eerste keer".

Greetsiel was de laatste plek aan het Duitse Wad die we deze vakantie hebben aangedaan. Prachtig plaatsje met zoveel leuk en moois dat we helemaal enthousiast zijn. Via Delfzijl (wel een afknapper na Greetsiel) en Groningen (wel leuk) over het Reitdiep naar de Wadden om nog even Terschelling aan te doen.

Op de prachtige tocht naar Harlingen kwamen we de Kamper Kogge nog tegen. Een heel bijzonder schip dat wat onwerkelijk aandoet zo tussen de moderne schepen. We hebben daar een leuke foto aan over gehouden. Na drie weken lag de "Heron" weer op zijn plek in Naarden. We kijken met heel veel plezier terug op deze geslaagde zeilvakantie.

Ben en Francis Prins
"Heron"

Never change a winning Team

Valstopper repareren in plaats van vervangen.

Er zijn veel verschillende factoren die op een valstopper (valklem) inwerken en uiteindelijk tot slijtage leiden. De werklast is hier maar één van. Vooral de clampjaws worden hiervan beïnvloed. Deze bestaan meestal uit (zacht) aluminium en de ribbels, die het touw fixeren, kunnen afstompen, waardoor zij hun functie langzamerhand verliezen. Een veel belangrijker probleem is de invloed van zonstraling op de plastic delen van de klem. Ten eerste worden zij door inwerking van UV-straling bros. Ten tweede ervaren zij ook een sterke thermische belasting. De meestal donkere onderdelen van plastic kunnen overdag enorm heet worden. 's Nachts koelen zij snel weer af. Hierdoor kunnen de verschillen in temperatuur makkelijk tot 50°C oplopen. Daarbovenop komt het –goed bedoeld, maar verkeerd – onderhoud met mineraal-oliehoudende middelen zoals “WD40”, wat de kunststofdelen een voortijdig einde doet beleven. En zelfs het gebruik van het (goede of ongeschikte) afdichtmiddel is van belang voor het leven van zo'n klem.

Stoppers bb oud

Bij “s'MileStone” waren na 22 jaar niet alleen zichtbare tekenen van slijtage aanwezig (afgebroken deeltjes en microscheurtjes) maar was ook de functie van de klemmen nog maar beperkt. De vallen slipten er gewoon doorheen. Het gebruik van moderne touwen van Dyneema, die geen rek bezitten, droeg hieraan bij. Wat te doen? -Vervangen uiteraard!-. Tijdens een dagje op „Boot“ in Düsseldorf vroeg ik bij verschillende fabrikanten om informatie over hun producten. Naderhand was ik geen stuk wijzer geworden. Het aanbod was weinig overzichtelijk, de kwaliteit teleurstellend laag en de prijzen hoog. Een stopperconcept van 6x2 stoppers kost tegenwoordig € 1200. Bovendien moeten er nieuwe gaten komen. Je moet voor een nieuwe basis zorgen om de krachten op te vangen en de oude gaatjes moeten weer dicht. Per ongeluk kwam ik een betere oplossing tegen. Tijdens bezoek bij mijn mastbouwer ontdekte ik verschillende “repairkits” voor mijn Spinlock-stoppers.

Stoppers bb als nieuw

Zonder te twijfelen heb ik de sets direct gekocht. Door de bijgevoegde handleiding is iedereen, die al een keer een Ikeakast in elkaar heeft gezet, in staat om zo een valstopper te repareren. Ik zelf deed er een ruim kwartiertje over. Voor maar € 197,- zijn de klemmen nu weer in staat om hun taak uit te voeren. Zonder nieuwe gaten in mijn dek. Nog vragen?

Dirk Lefarth

s' **MileStone** TN7

Oh, hoe mooi is zeilen

Wat is zeilen toch een heerlijke sport! Genieten van wind en zon, af en toe aan de schoten tokkelen, kortom dé manier om je tijd door te brengen!

Geweldig! Ware er niet smalle vaarwateren, zandbanken, vrachtschepen en eindeloos veel andere watersporters, waardoor snel overstaggaan op ons vaargebied, de Scheldedelta, noodzakelijk wordt. Op zich geen probleem, zou je denken... maar vooral op ons Veerse Meer met een stevige windkracht 5 uit SW, precies tegenaan dus, en een bemanning die de halfwaardetijd (50 jaar) al heeft overschreden, wordt het overstag gaan toch lastig. In het bijzonder wanneer het vaarwater weinig breder is dan twee keer de scheepslengte.

Gelukkig is er een geniale uitvinding: de zelfkerende fok. Een zelf kerende fok is een zelfkerende fok, is een fok die zelf keert, zonder al te veel gelier.

De meesten zullen het principe kennen: het gaat om een fok, waar het moeizame inhalen van de schoten bij elk overstag gaan door een slim mechanisme vervangen wordt. Klinkt niet verkeerd, toch? Op Scandinavische schepen is dit mechanisme vaak al standaard, net zo als bij de grote Dehlers. Maar het heeft één nadeel: het systeem moet op het voordek geïnstalleerd worden. Vaak genoeg is het resultaat een uiterst lelijk stangetje op stelten.

“Kan dit niet anders?”, vroeg ik me af.

Uit een stuk teak van onze oude tuinbank heb ik een basis gelamineerd. Daarna volgt de correctie op de helling van de mastbasis en op de schuine van de opbouw. Dit is belangrijk om een goede en stabiele verbinding te verkrijgen. De basis heb ik met epoxy op het dek gelijmd. Hierbij maakte ik ter fixatie gebruik van een hulplat om de mooie nieuwe rail niet meteen met epoxy te verprutsen. Het is hierbij zeer aan te bevelen om het dek met een beetje folie te beschermen om vlekken te voorkomen.

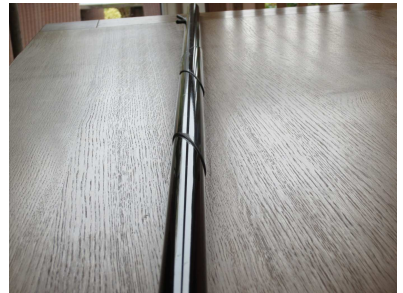
Na het uitharden slijpen en dan weer op nieuw aanpassen.

Nu de basis met de rail door de desbetreffende pennen (40-80mm) op het dek schroeven. Het aanslagpunt bedraagt -als het goed- is ongeveer 8 graden. Dit is belangrijk, want het is de beste garantie op een optimale aandewind-trim. Bij een lagere hoek zou de fok niet in staat zijn om voldoende aandrijving te genereren. Bij een relatief zware boot heeft dat grote nadelen voor de snelheid. En grotere hoek betekent in de praktijk minder hoogte aan de wind, en dat is minder.

Natuurlijk zijn er andere innovatieve systemen zoals door Harken USA of Antal Italië, maar vanwege de goede ervaring met het grootzeiltraveller-systeem, hebben wij ervoor gekozen om het railsysteem van Seldén in de grootte 30 te monteren. Dat is een nieuw kogellagersysteem. Door het kogellager is een buiging van de rail overbodig en de rail kan vrij vlak over dek gemonteerd worden, zodat een zo groot mogelijke zeiloppervlakte van ca. 25m² wordt gehandhaafd en de visuele verschijning niet wordt beïnvloed. Vanwege het optreden van grote krachten hebben de blokken een breukbelasting van 3.000 kg en een 10mm Dynemaschoot is door een nieuwe rol in de mast gevoerd (door de tuigerij gemonteerd) en vervolgens doorgestuurd naar de cockpit. Dynema, omdat de door ons gekozen schootvoering toch een vrij lang schootweg nodig maakt en je rek in het touwerk hierbij niet kan gebruiken. Nu hebben we voor de korte weekenden in de Delta het juiste zeil. We hebben er één van Gaastra van Axis Laminate, omdat de kwaliteit en de levensduur van het profiel nu al vier jaar (grootzeil en fok 108%) overtuigt.

En om het extra gewicht te compenseren, heb ik een vlaggenstok, gemaakt van koolstof, opgehesen. Maar hij is niet uit het rek (voor € 620,- ro op elke hoek te kopen), maar zelf gemaakt.

En een nieuw light displacement stuurwiel, maar dat is toch iets te heftig voor zo'n Westerly. Of niet?

Dirk Lefarth
Westerly Typhoon **TN7**
s' *MileStone*

Spiegelen, sparren en samen verder!

Op 23 november jongstleden organiseerde Rijkswaterstaat weer een bekende Spiegeldag.

Tijdens zo'n Spiegeldag laat RWS zich graag confronteren met de positieve en negatieve commentaren van gebruikers van de vaarwegen, die onder de verantwoordelijkheid van RWS vallen, of waar RWS haar invloed kan gebruiken om tot verbeteringen te komen.

Gebruikers zijn in dit geval de beroepsvaart, de recreatievaart, vaarwegbeheerders (anders dan RWS; denk dan aan Gemeentelijke overheden zoals in Amsterdam), beleidsmakers en overkoepelende organisaties als Schuttevaer (voor de beroepsvaart) en het KNWV (voor de recreatieve gebruikers). Het politieke gehalte ligt derhalve hoog.

Min of meer brainstormend komen onderwerpen ter sprake, waar RWS een rol in kan spelen met als doel haar klant beter te bedienen.

Vier onderwerpen scoorden hoog voor nader commentaar.

Voor de beroepsvaart is **planning** een groot goed. Het heeft geen zin om vaart te minderen bij nadering van een sluis als de volgorde van naderen van de sluis de volgorde van schutten bepaalt.

Terwijl communicatie daarover veel onduidelijkheid kan opheffen. Het is een item, dat louter beroepsschippers betreft, maar waarin RWS een rol kan spelen.

Onderwerp was ook **AIS**, in strikte combinatie met privacy en veiligheid. Gemiddeld waren de aanwezige partijen een stevige voorstander van AIS en geconstateerd wordt, dat AIS een geweldig hulpmiddel is, maar niet meer dan dat. En de kwaliteit van het hele systeem moet nog erg verbeterd worden.

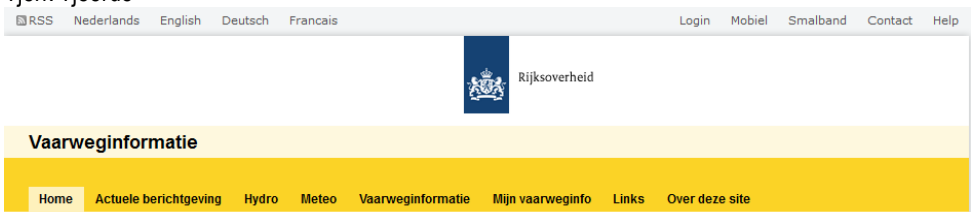
De **relatie** tussen beroepsvaart en recreatievaart was ook een onderwerp. Weliswaar een oude koe uit de sloot, maar het speelt nog steeds. Schuttevaer (vereniging voor beroepsvaart) heeft toegezegd de belangen van de recreatievaart extra onder de aandacht van de beroepsschippers te brengen.

Het vierde punt, waar de gezamenlijke partijen aandacht voor wilden, is **communicatie**. Twee aspecten spelen daarbij een rol. Enerzijds zijn daar de contacten tussen de schippers zelf (zowel beroeps als recreatie), waar het basic gebruik van de marifoon, volgend op bijv. AIS informatie, zeer belangrijk geacht wordt.

Anderzijds is daar de informatie naar de waterweggebruikers. Met betrekking tot de verstrekking van informatie over de vaarwegen heeft RWS een website ontwikkeld, waar alle relevante vaarinformatie op gevonden moet kunnen worden.

De officiële introductie van **www.vaarweginformatie.nl** was een feestelijke onderbreking van de bijeenkomst, maar was niet minder serieus. Ik mag de internet-spitters onder ons adviseren de site eens te raadplegen, en zelfs bij te houden.

Tjerk Tjeerde

The screenshot shows the top part of the website 'vaarweginformatie.nl'. At the top, there is a navigation bar with links for RSS, Nederlands, English, Deutsch, and Français. On the right side of this bar are links for Login, Mobiel, Smalband, Contact, and Help. Below the navigation bar is the logo of the Dutch government (Rijksoverheid) and the text 'Rijksoverheid'. A yellow banner below the logo contains the text 'Vaarweginformatie'. At the bottom of the screenshot, there is a yellow navigation bar with the following links: Home, Actuele berichtgeving, Hydro, Meteo, Vaarweginformatie, Mijn vaarweginfo, Links, and Over deze site.

Maar gek word ik er wel van

Ik ben niet de eerste. En ik ben ook niet de enige. En ik zal ook niet de laatste zijn. Maar gek werd ik er wel van.

Tijdens de WCN Zomertocht 2009 had ik zwaar last van mijn rug. Geen hernia, geen radicaal syndroom, maar pijn deed het wel. Toch was daar de vakantie, en had de WCN een tocht naar het Engelse Chatham op de agenda staan.

Wij natuurlijk mee, echter op voorwaarde dat mijn ega Aafje en mijn zoon Sebastian de boot zouden varen. Want ik lag op mijn rug op de bank in de kajuit. Die reis is uitstekend verlopen (en bevallen), Dat bracht mij ertoe om Sebastian aan het eind van die reis en plein public te promoveren -van welhaast elke titel die je aan boord kunt dragen- tot Schipper.

Vanaf dat moment zat ik er aan vast. Want een Schipper vaart op eigen gezag. En er zat dus een moment aan te komen, dat ik de sleutels van de boot moest afdragen om hem de gelegenheid te geven een toertje te maken zonder dat ik aan boord was.

Dat doet pijn! Iemand mijn boot meegeven zonder dat ik met mijn geweldige kennis van en ervaring met de boot nadrukkelijk van dienst kon zijn, beslissingen kon toetsen, manoeuvres kon beïnvloeden, en uiteindelijk kan ingrijpen, dat is –parbleu- nogal wat!

Ik ben niet de eerste. En ik ben ook niet de enige. En ik zal ook niet de laatste zijn. Maar gek word ik er wel van.

De datum was maanden van te voren vastgesteld. En al die maanden gonst het door mijn hoofd: weet hij genoeg, kan hij genoeg, ziet hij genoeg, begrijpt hij genoeg van het grote goed: **VAREN?**

Is hij goed opgeleid en getraind (de kwaliteit van de trainer stond natuurlijk buiten kijf, maar was er al die tijd voldoende aandacht geweest)? Hoeveel namen van gerenommeerde schippers binnen de WCN zijn in mijn gedachten gewogen en te licht bevonden, gezien in het licht van: “Sebastian, zou je die-en-die niet meenemen?”

Sebastian heeft echter een familiaal trekje. Hij denkt, analyseert, deduceert, concludeert en zegt uiteindelijk toch: “Nee, dank je”. En kiest uiteindelijk voor gezelschap, dat nooit dichterbij water is geweest dan onder de douche!

Mijn echtvriendin Aafje had dat weekend gekozen om haar roots in Friesland te bezoeken.

Zo zat ik dat bewuste weekend alleen thuis.

Geen boot, en geen vrouw! De adrenaline spoot uit mijn oren, mijn concentratie was zoek. Mijn hand had kramp van het vasthouden van mijn mobieltje, mijn vinger verstijfd boven het groene hoorntje “opnemen”: “Pap, help, kun je komen!?”

Niets van dat alles! Digitale rust en kalmte, geen enkel contact. Nee, niet waar, één berichtje verscheen in mijn e-mail-box: een foto van het gezelschap aan boord. Die tronies heb ik nooit herkend, maar die biervlag! Voor de rest: doodse stilte, alsof het schip met man en muis (en bier) vergaan was.

Westerly Club Nederland

Zenuwslappende uren gaan voorbij. Die zaterdagnacht heb ik slecht geslapen. Friesland, Zeeland, en niemand die mij nodig heeft? Ik ben niet de eerste. En ik ben ook niet de enige. En ik zal ook niet de laatste zijn. Maar gek word ik er wel van.

Bovendien: een sms-je van een WCN-er, die meldt de “Members Only” hoog en droog op een zandbank te hebben gezien. Bovendien een e-mailtje van een andere WCN-er met “Sterkte”. En een telefoontje van een WCN-er, die meldt mijn schip te hebben zien varen, er naar toe is gevaren, de crew heeft gepraaid, en geen bijzonderheden heeft herkend (behalve de biervlag)! Ik ben niet de eerste. En ik ben ook niet de enige. En ik zal ook niet de laatste zijn. Maar gek word ik er wel van.

Zondagavond een sleutel in de voordeur ... dat betekent geen telefoon van politie, Kustwacht, KNRM of RWS: Sebastian was veilig thuis. Wereldse verhalen over zijn avonturen en ervaringen! En dat fotootje van het log! Brede glimlach, relaxed uiterlijk. Geen schade gevaren. Sluizen feilloos genomen. Vol tuig gevaren. Een prima weekend met zijn kornuiten. Hij zal toch <censuur> niet een volgende datum aan het overdenken zijn ...?

Ik ben niet de eerste.
En ik ben ook niet de enige.
En ik zal ook niet de laatste zijn.
Maar gek word ik er wel van.

Tjerk Tjeerde
(bijna ex-schipper) “Members Only”

Te koop aangeboden

Westerly Longbow

Fantastisch mooie en degelijke Westerly. Bouwjaar 1979, met Lloyd's certificaat.

L: 9.45 mtr x B:2.90 mtr x D:1.38 mtr. Dekopbouw wit, romp kobaltblauw, onderwaterschip: zwarte Hempel AF (2012).

De Westerly jachten staan bekend om hun degelijke bouw en zeer grote binnenruimte.

Stahoogte in kajuit: 1,95-1,86 mtr. Heel veel bergruimte door gehele schip.

Vinkiel. Helmstokbesturing. Aluminium mast & giek. RVS verstaging.

2 x grootzeil, 2 x genua 2 met rolreefinstallatie

Motor: Volvo Penta MD 11C, 23 pk met keerkoppeling en vaste schroef.

Jonge frisse bekleding en gordijnen. 5-6 slaappleatsen in 2 kajuiten. Bed in de voorkajuit is verlengd tot 2.15 mtr. Ombouw kan echter weer hersteld worden.

Pomptoilet. 2 pits gastoestel met oven. Koelbox (220/12/gas). Hete lucht verwarming op diesel met thermostaat

Plus: stuurautomaat Simrad 3000, log, dieptemeter, Sestrel Moore kompas, klok, barometer, navigatie-verlichting, diverse binnenverlichting, gasbun voor 2 flessen, bilgepomp, stootwillen, landvasten, 2 ankers & ketting, sprayhood, spatzeilen v/d kuip, grootzeilhuik en rolfokhoes, 2 accu's, 135 ltr RVS drinkwatertank, 90 ltr dieseltank, rvs-zwemtrap, spinnakerboom, ankerbal, radar-reflector, radio/CD speler, enz enz enz.

Schip staat nu in Veere op de wal.

Afgelopen seizoen is een vakantiereis naar ZO Engeland en Normandië gemaakt en diverse andere tochten. Alles zonder enig probleem.

Voor foto's zie de advertentie op Marktplaats en de Botenbank .

Maar op aanvraag is er veel meer beschikbaar.

Voor actiefoto's zie: www.kiekophetnet.nl/beaufort

Vraagprijs: € 18.500,=, maar onderhandelen mag èn kan.

Inlichtingen:

Cor & Lia Tromp,

Meliskerke

Tel: 0118-562149 of 06-1880 8683

e-mail: crtromp@hotmail.com of

ljtromp@hotmail.com

Westerly Club Nederland

Westerly Riviera 35

Te koop aangeboden wegens gevorderde leeftijd van eigenaar.

Dit mooie en degelijke kajuitzeiljacht met deksalon en een zee aan binnenruimte maakt zeilen en verblijf aan boord van deze Westerly tot een ontspannen en comfortabele bezigheid.

De hull en tuigage van deze Westerly werd door de werf voor al zijn 35fts. gebruikt zoals de Oceanquest, Falcon 35, Kestrel e.a.

L x B x D 10,54m x 3,74m x 1,45m

Motor Solé Diesel mini 44 pk (nieuw ingebouwd in 2011)

Brandstotank 270 ltr.

Bouwjaar 1988/1989 met Lloyd's certificaat

Vorm rondspant

Kiel vinkiel

Besturing: stuurwiel in kuip voor zeilen en motorbediening
stuurwiel in deksalon voor motorvaren en motorbediening

Zeilen rolgrootzeil en rolgenua
toerspinnaker met spinnakerhoes

Kompas 2x, (1x binnen en 1x buiten)

Stuurautomaat Autohelm ST 6000

GPS Philips Mark 8

Marifoon: Kelvin Hughus, type:Husun 70 zeemarifoon met atis (1w en 25w)

Anker CQR met ketting en lijn

Ankerlier elektrisch, bedieningsknop in dek is defect.

Accu's 3x, 2x elektrisch circuit en 1x startaccu

Acculader Mastervolt

Verwarming Ebenspächer met thermostaat

Gastoestel 2 pits met vleesgril en oven

Deksalon stahoogte, zitbank kan worden omgebouwd tot 2 slaappleatsen

Hutten 2x met dubbele kooien iedere hut voorzien van eigen natte cel met pomptoilet en douche voorziening

Warm water boiler 50 ltr., opwarming door motor

Watertank 400 ltr.

Osmose behandeling in 2006 (Hotvac)

De gehele boot is opnieuw geschilderd in de originele kleurstelling in winter 2007/2008

Anti fouling: merk International laatste maal aangebracht in 2012

Vele extra's , o.a. afdekkovers voor de ramen ,hoes voor stuurwiel in de kuip, hoezen voor de vijf lieren en passende kussens voor de kuipbanken enz.enz.

Vraagprijs: € 62.500,=

Voor verdere informatie:

P.D.Luyckx , e-mail p.luyckx@planet.nl, tel.071-5172583 of 0620975814

Westerly Griffon

kimkieler, bouwjaar 1987.

In uitstekende staat van onderhoud.

Nieuwe genua.

Volledige inventaris.

Marifoon, gps/plotter.

Zeewaardig.

Ligplaats: Lelystad.

Op afspraak te bezichtigen.

Vraagprijs € 17.000,=

Contact: B. Spaans

0031 639467467

0031 320844385

Te koop gevraagd:

Westerly Konsort kimkieler.

Vera Koops

033-4334336

e mail yhkoops@xs4all.nl

Westerly Club Nederland

Westerly Club Nederland Colofon

Bestuur

Tjerk Tjeerde	voorzitter	015-2614075
Jaap Riesenkamp	secretaris	010-2023578
Jan Willem Gombert	penningmeester	040-2233404
Rein Schippers		0229-243190
Cees Tanis		0113-211148

Adres secretariaat:

Jaap Riesenkamp 010-2023578
's-Gravenweg 461 jacobusriesenkamp@wanadoo.nl
3065 SC Rotterdam

Evenementencommissie:

Emiel Pyckevet	040-2467022	Corrie Scholman	030-6300610
Cees Beije	0113-340675	Ben Prins	030 2202575
Wini Goedegebure	0113-211148	Sander Kaat	06-22274293
		Bart Kuiper	06-11515891

Technische commissie:

Gerard Versluis vacature
vacature

Websites:

Westerly Club Nederland (en bibliotheek) www.westerlyclub.nl
Westerly Owners Association www.westerly-owners.co.uk

Redactiecommissie: Gerard Versluis

Eindredactie: Tjerk Tjeerde
redactie-adres: Togostraat 46 015-2614075
2622 EW Delft tjeerde@hetnet.nl

Contributie:

Voor leden die betalen per automatische incasso: € 35,- per jaar.

Betaalt men op andere wijze: € 37,-. Inschrijfgeld € 15

Donateurs betalen minimaal € 15,- p.j. De contributie wordt geïnd in april.

ABN AMRO rekeningnummer: 49.39.39.377 t.n.v. Westerly Club Nederland, Ermelo

Clubvaantjes: De prijs van de WCN-clubvaantjes is € 10,-.

De Westerly Club Nederland aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid verband houdende met de inhoud van dit Magazine. Voor de volledige tekst van de disclaimer kunt u terecht bij secretariaat en/of website.

"Walvis" verlaat Vlissingen

Hindeloopen

Westerly Conway "Big Wish 2" van Theo en Corrie Scholman